

ГЛАВА XCIX.

ВОЗНЕСЕНИЕ ХРИСТОВО.

Иисусъ Христосъ, подиръ воскресеніе-то Си, прѣбылъ на земљ-тѣ четыредесять дни. Той не само ся являвалъ на ученицы-тѣ, както е казано погорѣ, но и разговарялъ съ нихъ, яль съ нихъ на единѣ трапезѣ и училъ гы на тайны-тѣ на Царство-то Божie.

Десять дни прѣдъ праздника на Пятдесятницѣ-тѣ Апостолы-тѣ ся събрали во Іерусалимъ; тамъ въ послѣдній путь имъ ся явилъ Господь и заповѣдалъ имъ да не ся отлучавать отъ Іерусалимъ, доклѣ не слѣзе на нихъ обѣщания-та благодать Святаго Духа.

„Азъ щж испратыхъ на васъ онова, что е обречено отъ Отца Моего,“ казаль Спаситель. „Сѣдете во Іерусалимъ, доклѣ ся облѣчете со силѣ свыше. Като пріимете силѣ св. Духа, вы ще проповѣдате Евангеліе-то во Іерусалимъ, во Іудею, Самарію и до самы-тѣ отдалечены крайща на земљ-тѣ.“

Като казаль това, Иисусъ Христосъ извелъ ученицы-тѣ Си изъ Іерусалимъ во Виѳаний и возлѣзъ съ нихъ на горѣ-тѣ Елеонскї. Тамъ вдигнѣлъ рѣцѣ-тѣ Си, благословиъ ученицы-тѣ Си, и во время-то на това благословеніе ся вознесъ на небо-то. Облакъ Го осѣнилъ и скрылъ отъ очи-тѣ на ученицы-тѣ. Спаситель ся вознесъ со славж на небо-то, гдѣ сѣди одесную Отца.

Ученицы-тѣ, които были свидѣтели на това прѣславно вознесеніе, глядали още на небо-то, кога прѣстанили прѣдъ нихъ два Ангела въ свѣтло облѣкло и казали: „Мажи Галилейски! что стойте и глядате на небо-то? Тойзи Иисусъ, Който ся вознесе отъ васъ на небо-то, ще дойде пакъ на земљ-тѣ.“ Ученицы-тѣ паднѣли и поклонили ся вознесшему ся Господу. Послѣ ся върнѣли съ радость во Іерусалимъ, гдѣ ся намирали безпрѣстанно въ храма, хвалящи и благословяющи Бога.

Така заключилъ Иисусъ Христосъ прѣбываніе-то Си на